

Kr., hvem det er forment at være nydende Medlem af Sygekassen. Altsaa, Lovens Bestemmelser blive saaledes praktiserede meget forskelligt. Nu have vi jo en Sygekasseinspektør, men hvordan skal han kunne komme rundt og kontrolere? Det kan man sige sig selv, at det er umuligt for ham at gøre. Det er vist derfor meget nødvendigt, at den højtærede Minister sørger for, at vi komme til at faa undersøgt, hvem det er, der er Medlemmer af disse statsanerkendte Sygekasser, hvad han jo allerede er i Færd med. Denne forsikringskyndige Mand siger, at $\frac{1}{3}$ af Medlemmerne ikke er berettiget til at være der. Altsaa, der kan den højtærede Minister ganske roligt stryge 1 Million i Lønnen; jeg ved, at det vil glæde ham og endnu mere den højtærede Finansminister. Han bliver jo ellers saa haardt angreben; her er en Million, som han ikke vil blive angreben for.

Dermed skal jeg slutte, idet jeg kun til sidst vil sige til min ærede Kollega fra Aarhus (Harald Jensen), som jeg takker for den gode Assistance ved denne Lejlighed, at det dog gør mig ondt, at han til Slutning sagde, at han alligevel ikke kunde stemme for dette Finanslovsforslag. Jeg vil dog bede ham nærmere betænke det. Vel ved jeg, at han ikke kan lide Militæret, men der er jo paa Finansloven en Mængde Millioner, der skulle udføres Arbejde for herhjemme; og sæt nu, at alle vi andre ogsaa lod være at stemme for Finanslovsforslaget, og at vi ikke fik alt det Arbejde udført, som dog rimeligvis mindst vilde betyde en 4—5 Mill. Kr. i Arbejdsløn! Det vilde jo forøge Arbejdsløsheden for meget, og det vilde det ærede Medlem dog vel ikke være med til. Jeg vil derfor henstille, om han ikke for en Gangs Skyld kunde se bort fra Militarismen og tænke paa Arbejderne.

Bramsen: Jeg vil gerne begynde med nogle Ord til den højtærede Konseilspræsident. Det ærede Medlem, som nu satte sig (Stilling), talte fra et andet Synspunkt om disse berømte Lokomotiver; men den højtærede Konseilspræsident udtalte fra sit Standpunkt overfor mig, at det var ikke en Maade, jeg kunde forbedre Statens Finanser paa, at vi her i Landet lod bygge Lokomotiver, som vare dyrere, end man kunde købe dem i Udlandet. Jeg kan ikke bebrejde den højtærede Konseilspræsident noget, for da han talte, kan han ikke have gjort sig bekendt med Fortrykket, som dog er til Stede her, men jeg vil dog

gøre opmærksom paa, at jeg netop har sagt: „Maa jeg ikke her, uagtet det ikke angaar vor finansielle Balance, og uagtet det tværtimod kan siges at gaa i en lidt anden Retning, omtale det, at vi alle sammen“ o. s. v. Jeg ved, fordi jeg kender den højtærede Konseilspræsident saa godt, at han straks vil sænke Kaarden og sige: For en Gangs Skyld har jeg Uret, og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds Ret.

Den højtærede Konseilspræsident dvælede ved et Billede, som jeg har brugt, nemlig, at vi ikke ønske at være Haandlangere i Lovgivningsarbejdet for den høje Regering, men gerne ville være Medarbejdere — og han udtalte samtidig, at nu hed det ikke længere Haandlangere, nu hed det Murarbejdsmand —, hvad jo for Resten min ærede Kollega (Stilling) nylig ogsaa har dvælet ved fra et andet Synspunkt. Jeg skal ikke fortænke den højtærede Konseilspræsident i, at han ved denne Lejlighed — i disse, om jeg maa have Lov til at sige, trange Tider, hvor man kan trænge til en lille Forlystelse — gør et Forsøg paa en lille Vittighed, især naar der ikke deraf skal betaales 15 pCt. i Afgift som for Resten, det tror jeg nok, i det foreliggende Tilfælde kun vilde blive en ganske lille Sum. Jeg skal ikke fortænke den højtærede Konseilspræsident deri, men jeg vil kun sige, at Navnet er mig ligegyldigt, det kommer ikke an paa, om han vil kalde det Haandlanger eller Murarbejdsmand, jeg skelner imellem *Medhjælper*, som kun kender Arbejdsmidlet — han er en Haandlanger —, og saa en *Medarbejder*, der tillige kender Maalet og Vejen, han er en virkelig Medarbejder. Den Forandring, som jeg ønskede, har altsaa ikke været af Navn, men af Gavn. Den højtærede Konseilspræsident kan kalde det, hvad han vil, naar blot vi ere enige om Realitetsforskellen.

Overfor det, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte, vil jeg gøre opmærksom paa, at Tilfældet vist for hans Vedkommende er det samme som for den højtærede Konseilspræsident, nemlig at han ikke har læst det Fortryk af mine Udtalelser i Gaar, som er kommet os i Hænde i Morges. Jeg har nemlig ikke — og jeg vil ganske udtrykkelig forvare mig derimod — udtalt noget om, at man i Statsbanernes Administration skulde kunne indføre en Besparelse, svarende til 4 Mill. Kr. aarlig. Men jeg har henledet den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa — jeg kender jo saa godt fra saa mange andre Lejligheder hans store Interesse for de Sa-